

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/78/2012
Identifikačné číslo spisu:	3012200133
Dátum vydania rozhodnutia:	10.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012200133.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľky: T., bytom Q., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. 605 419 6863 zo dňa 09. januára 2012, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 15Sd/43/2012-59 zo dňa 01. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 15Sd/43/2012-59 zo dňa 01. októbra 2012 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. 605 419 6863 zo dňa 09. januára 2012, ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia, pobočky Sociálnej poisťovne Trenčín, zo dňa 12. decembra 2011, nie je invalidná, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu odporkyni nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky bol opakovane posudzovaný, pričom jej miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou bola určená na 35 %. Vzhľadom na námietky navrhovateľky nariadil krajský súd vypracovať posudok pred iným posudkovým lekárom. Aj ten, zhodne s predchádzajúcimi posudkami, dospel k záveru, že navrhovateľka nemá mieru poklesu o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Podľa názoru krajského súdu príslušné posudkové komisie dostatočne posúdili zdravotný stav navrhovateľky, všetky posudky sú náležite zdôvodnené, vzájomne si neodporujú a nie sú zistené diskrepancie medzi závermi posudkových komisií a diagnózami odborných lekárov.

Krajský súd preto dospel k záveru, že navrhovateľka nepreukázala deklarované zhoršenie zdravotného stavu inými, novými odbornými vyšetreniami, čo samozrejme nevylučuje možnosť nového posúdenia jej zdravotného stavu v budúcnosti pri zhoršení jej zdravotného stavu. Rozhodnutie odporkyne preto krajský súd ako vecne správne a vydané v súlade so zákonom potvrdil.

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie, nakoľko rozhodnutie Sociálnej poisťovne považuje za neobjektívne, pretože vzhľadom k vážnejšiemu charakteru hlavného ochorenia nebola posudkovo adekvátne ohodnotená. Za neadekvátne považuje navýšenie 5 % na vedľajšie ochorenia, vzhľadom k množstvu a charakteru jednotlivých ochorení. Na ochorenie chrbtice sa lieči od roku 1994, ale po úrazoch v rokoch 2006 a 2008 došlo k zhoršeniu zdravotného stavu. Prvýkrát požiadala o invalidný dôchodok 12. júla 2010. V posudku z 12. júla 2010 v kolonke choroba nebolo uvedené hlavné ochorenie chrbtice spondylolistéza L5 II. stupňa spojená so spondylolýzou s naliehaním na nervové korene obojstranne. Rovnako to bolo v posudku z 12. decembra 2011, ktorý bol urobený na základe jej ďalšej žiadosti o invalidný dôchodok. Až v opätovnom posudku zo 16. februára 2012 stúpol počet priznaných ochorení zo 6 na 13 ochorení a prvýkrát bola priznaná spondylolistéza II. stupňa stavca L5 ako hlavné ochorenie. Neboli však uvedené spondylýza, herniácia platničky L5 so zúžením laterálnych recesov, ani posun platničiek drierových stavcov L3-L5 s tlakom na durálny vak. V posudku pri vedľajších ochoreniach chýbali podľa navrhovateľky viaceré ochorenia. Navrhovateľka ďalej v odvolaní uviedla, že zhoršenie svojho zdravotného stavu podrobne zdokumentovala lekárskymi záznamami z jednotlivých vyšetrení i z opakovanej niekoľkomesačnej liečby bolestí, v posudkoch jej však nebolo priznané zhoršenie stavu po úrazoch, ani úrazy samotné. Úrazy jej boli priznané až v posudku zo 07. augusta 2012. Navrhovateľka ďalej v odvolaní zrekapitulovala niekoľko lekárskeho správ týkajúcich sa zhoršenia ochorenia chrbtice po úrazoch, chronickej bolesti po úrazoch, vyžarovaním do nôh. Žiadala taktiež zohľadniť novodoložené vyšetrenia od augusta 2012, ktoré k spisu priložila a podľa jej názoru dokumentujú a potvrdzujú trvalú, ťažkú poruchu statodynamiky chrbtice a dlhodobé koreňové dráždenie. Takisto žiadala zohľadniť najnovšie vyšetrenia, neurologické a reumatologické, ktoré priložila k odvolaniu a dokumentujú ďalšie zhoršenie zdravotného stavu v oblasti vedľajších ochorení. Navrhovateľka má za to, že v jej prípade ide o degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s trvalým ťažkým postihnutím funkcie s často recidivujúcimi, dlhotrvajúcimi prejavmi dráždenia nervov a svalov s ťažkou poruchou statiky a dynamiky chrbtice, s výraznou poruchou svalového korzetu s mierou poklesu schopnosti zárobkovej činnosti je 40 % - 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Pokiaľ ide o vedľajšie ochorenia, má za to, že za tieto sa miera poklesu zárobkovej činnosti zvyšuje o ďalších 10 %. Preto žiadala rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Následne, po podaní odvolania, doručila navrhovateľka krajskému súdu ďalšie lekárske správy - neurologické vyšetrenie, kardiologické vyšetrenie, interné vyšetrenie, magnetická rezonancia chrbta, miechy a mozgu.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že dôvody uvedené v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Dokazovanie vo veciach sociálneho poistenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia na účely súdneho i správneho konania. Navrhovateľka neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, sú vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Podľa odporkyne navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovala preto rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 10. septembra 2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli

súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods.1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že zdravotný stav navrhovateľky bol prvýkrát posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia, pobočka Trenčín na základe jej žiadosti z 12. júla 2010. Dospel k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím sú degeneratívne zmeny na chrbtici s miernym funkčným postihnutím, Kapitola XV, odd. E, položka 3b a miera jej poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 30 %. Podľa výroku posudku navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Následne bolo Sociálnou poisťovňou, ústredie pod č. 605 419 6863 0 dňa 29. júla 2010 vydané rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok.

Na základe opätovnej žiadosti navrhovateľky bol jej zdravotný stav znova posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia, pobočka Trenčín dňa 12. decembra 2011. Z posudku vyplýva, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím sú degeneratívne zmeny na chrbtici s miernym funkčným postihnutím, kap. XV, odd. E, položka 3b s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30 %. Ako iné zdravotné postihnutia boli určené hypertenzia arteriális II. st. a artróza kolenného kĺbu II. st., ktoré zvýšili percentuálnu mieru o 5 %. Celková miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 35 %. Podľa výroku posudku navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dňa 09. januára 2012 bolo na základe tohto posudku vydané Sociálnou poisťovňou, ústredím rozhodnutie, ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia, pobočky Sociálnej poisťovne Trenčín, zo dňa 12. decembra 2011, nie je invalidná, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dňa 16. februára 2012 bol posudkovým lekárom sociálneho poistenia, Sociálna poisťovňa, ústredie vypracovaný ďalší odborný posudok, a to na základe konania o opravnom prostriedku z 25. januára 2012 proti rozhodnutiu Ústredia Sociálnej poisťovne. Vyplýva z neho, že rozhodujúcim zdravotným

postihnutím je dorzalgia bez radikulárneho dráždenia, kap XV, E, 3b s mierou poklesu 30 % a inými zdravotnými postihnutiami sú hypertenzia a gonartróza II so zvýšením percentuálnej miery o 5 %. Podľa výroku posudku navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Ďalší lekársky posudok bol vypracovaný 02. apríla 2012 posudkovým lekárom sociálneho poistenia, Sociálna poisťovňa, ústredie, a to na základe dožiadania krajského súdu. Aj podľa tohto posudku je rozhodujúcim zdravotným postihnutím dorzalgia bez radikulárneho dráždenia, kap XV, E, 3b s mierou poklesu 30 % a inými zdravotnými postihnutiami sú hypertenzia a gonartróza II, v anamnéze so synovitídou s percentuálnym zvýšením o 5 %. Aj tu dospel posudkový lekár sociálneho poistenia k záveru, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posudok zo dňa 07. augusta 2012 posudkovým lekárom sociálneho poistenia, Sociálna poisťovňa, ústredie, bol vypracovaný takisto na základe dožiadania krajského súdu. Celková miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť je aj podľa tohto posudku 35 %, pričom novodoložené nálezy nedokumentujú zhoršenie vedľajších ochorení, ktoré už boli posudkovo vysvetlené v predchádzajúcich odborných lekárskech posudkoch a nie je dôvod na vyššie percentuálne navýšenie.

Odvolačný súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je vecne správne a vydané v súlade so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskech nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľka udávala, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať pracovný potenciál. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel.

Navrhovateľka nepredložila v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol v čase posudzovania jej zdravotného stavu a rozhodovania odporkynou ustálený. Neuvedla nič relevantné, s čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, preto súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá dôvod na spochybenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Posudky posudkových lekárov predložené v konaní sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľky zhoršil, nič jej nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jej zdravotného stavu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.